

РЕШЕНИЕ

№ 42620

гр. София, 18.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 19.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **10611** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на сдружение „Камара на автомобилните превозвачи в България“ против решение № РД-ОИ-117/25.09.2025г. на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ). Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИ-134/09.09.2025 г. на АПИ. С него е поискано предоставяне на акта/ актовете, с които са определени сертифицираните отсечки за средна скорост, които са публикувани на сайта на Националното тол управление. В оспореното решение е обективизирано волеизявление за предоставяне ограничен достъп до исканата информация на основание чл. 13, ал. 2 ЗДОИ. В изложението се посочва, че сертифицираните на този етап отсечки за средна скорост, в обхвата на Електронната система за събиране на пътни такси по Републиканската пътна мрежа (РПМ), които са публикувани на официалната интернет страница на Национално ТОЛ управление (НТУ), са определени в хода на междуинституционални срещи между АПИ, НТУ и Министерство на вътрешните работи. В процеса на вземане на решения е направена преценка по компетентност като са предвидени отсечки, отговарящи на идеалните условия за изчисляване на

средна скорост на база време и изминато разстояние без възможност за спиране на МПС, както и с оглед на участъци с концентриран пътнотранспортен травматизъм. В тази връзка информацията има служебен и строго професионален характер и попада в ограничението на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ. Процесът на определяне и включване на още сертифицирани отсечки за измерване на средната скорост по РПМ към настоящия момент не е приключил.

Така постановеното решение обективира отказ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация, както е описана в заявлението, макар до известна степен да предоставя информация, която е годна да послужи за съставяне на мнение относно дейността на АПИ от заявителя. Тя се явява обществена такава по определението на чл.2 ЗДОИ, но не съответства на поисканата с горепосоченото заявление. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. От своя страна, обществената информация се дели на два вида - официална и служебна. Съгласно чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Съгласно чл. 11 от ЗДОИ, служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължението да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност или е налична. За да е възможно съставянето на собствено мнение на заявителя относно дейността на задължен по закона субект, информацията трябва да е налична, т. е. актът, съдържащ официалната обществена информация, да е издаден, а служебната обществена информация вече да е събрана или създадена от задължения субект при и по повод на неговата дейност.

Изрично са регламентирани и ограниченията на правото на достъп до обществена информация - когато тя е класифицирана информация, представляваща държавна или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон (чл. 7, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ). В случая не се установява и не се твърди поисканата информация да представлява защитена тайна и поради това, тези хипотези не следва да се обсъждат.

Описанието на търсената в случая информация безпротиворечиво я определя като служебна такава по смисъла на чл.11 ЗДОИ - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Съгласно чл.13, ал.4 ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Последният е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 или чл. 3а ЗДОИ, съгласно т.6 от §1 на Допълнителните разпоредби (ДР) към същия закон. В мотивите на оспорения акт не е изложена преценка относно надделяващ обществен интерес, но същият в случая следва да се приеме, че е налице, тъй като поставените въпроси са от естество да повишат прозрачността и отчетността на субекта по чл.3 ЗДОИ. Негово задължение е да съобрази този интерес при постановяване на решение по искане за достъп до обществена информация, без оглед на това, дали заявителят изрично се е позовал на наличието на такъв. Това е така, тъй като целта на закона е да предостави възможност на заявителите да се осведомят във възможно най-голяма степен за дейността на администрацията. Тълкуването на приложимата нормативна уредба следва да се извършва

съобразно чл.46 от Закона за нормативните актове и в частност, с оглед целта на закона. Ето защо, възможностите за ограничаване на достъпа до обществена информация не следва да бъдат тълкувани разширително.

Във връзка с доводите на ответника следва да се отбележи и, че заявителят не е посочил в искането си, че желае да му бъдат предоставени административни актове. Използваният израз „акта/ актовете“ с достатъчна степен на яснота обективира искане за предоставяне на наличната информация, въз основа на която всички участници в процеса на обсъждането са взели решението за избор на обявените сертифицирани отсечки. Предоставянето на тази информация е дължимо от председателя на Управителния съвет на АПИ като задължен субект съобразно чл.3 ЗДОИ, независимо от формата, в която е налична при него – статистически данни, протоколи от обсъждания, представени становища или друго.

По изложените съображения и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че решението е постановено в установената форма от компетентен орган. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но то не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за възстановяване на разноските по делото. Установява се такива да са направени в общ размер 1010 лв., от които 10 лв. – държавна такса и 1000 лв. – възнаграждение за адвокат, платено съгласно отбелязването в представения договор за правна помощ. Разноските са дължими от АПИ, която е юридическо лице съгласно чл.21, ал.2 от Закона за пътищата.

Така мотивиран и на основание чл.41, ал.1 ЗДОИ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № РД-ОИ-117/25.09.2025г. на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“.

ЗАДЪЛЖАВА председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ да предостави информация по заявление вх. № ЗДОИ-134/09.09.2025 г. на Агенция „Пътна инфраструктура“, съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на сдружение „Камара на автомобилните превозвачи в България“, с ЕИК[ЕИК], сумата 1010 (хиляда и десет) лева – разноски по делото.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: